יבום הלכה ז נווש"ט

ל טוש"ע שם סימו

אישות הלכה ו חתו

אה"ע סימן קעד סעיף א:

לו פושיע שם פינון קעה פעיף ב ופעיף ד: " ג מיי' פ"א מהלכות

לאוין קי טוש״ע שם סימן

יא ד מיי' פ"ו מהלכות יצום הלכה יא:

יב ה מיי׳ שם פ״א הלכה

תורה אור השלם

ו. כִּי יַשְׁבוּ אַחִים יַחְדֵּוּ ומת אַחַר מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת

הַחוּצָה לְאִישׁ זַר יִבַּמָה

יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקְּחָה לוֹ לְאִשָּׁה וִיִּבְּמָה:

2. קדשים יְהְיוּ לֵאלֹהֵייָהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ

שם אלהיהם כי את אשי

שַּם צֶּלנוּיתָם בִּי אֶּוֹז אִשַּּי מִקְרִיבִם וְהָיוּ לָדֶשׁ:

ג אַלֶּה הַנְּצְוֹת אֲשֶׁר צְוָּה יְיִ אֶת מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינָי:

יָנָגַיי דְּנָיִי יְּיָּ ויקראַ כז לד וְאָם לֹא יַחְפּץ הָאָישׁ וְאָם לֹא יַחְפּץ

לַקַחַת אֶת יִבְמָתוֹ וְעַלְתָה

יְבַמְתוּ בָּשִּעְרָה אֶל הַזְּקַנִים וְאָמְרָה מֵאַן יְבָמִי הַזְּקַנִים וְאָמְרָה מֵאַן יְבָמִי

בִּישְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי: בִּישְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי:

תותפות ישויה

מ"נ שאני קטן דאינו בר הקמת שם כלל בעודנו קטן

אבל אותה הבתולה לאחר

ביאה ראשונה איכא בה הקמת שם. וא"ת היכי קאמר בשלמא מן הנשואין לא אתי עשה ודחי ל"ת

ועשה. הא ודאי יש לנו לומר דהכא דחי ל"ת ועשה

לאחיו

דברים כה ה

ויקרא כא ו

יט [סנהדרין שם קידושין נ. ב"ב מח. הוריות ב: חולין הוש מ נ: חולין קו.], ו) סנהדרין שם, ו) לקמן סא. סנהדרין יח:, ח) [ע' תוספות לעיל ה. ד"ה ואכתין, ט) [לעיל ימ., מ) [ע" מוספות נעיר ה. ד"ה ואכתי], **ע**) [לעיל ג.] לקמן מד. [לו. מא:], י) [לקמן כה.], כי) [דברים כה], () [ויקרא כה], מ) [שס], () [דברים כה],

גליון הש"ם , חולצת מתייבמת. עיון גר"ש פ"ג דחלה:

מ) [שייך לע"ב],

הגהות הב"ח (מ) במשנה כל שאימורה איסור ערוה לא: (3) גם' יש לד יבמה אחרת שעולה לחלילה: (ג) תום' ד"ה יבח דלא קשה מידי דלא :נעינו ביאה שתהל

מוסף רש"י שמגרשה בגט. לחחר שנשחה נעשית כחשתו וחס רצה לגרשה מגרשה בגט ואינה לריכה חלילה, ואינה לריכה חלילה, ומחזירה. אם רלה להחזיר ולא אמרינן מלוה כאחרי וכנו להנדים נוכדה רמא רחמנא עליה ועבדה ומהשתא חיקום עלה תיקום עלה ב**איסור אשת את** ולנויל ח: בעי״ז לקמן לט.) **תרי מילי** אשמעינן מגרשה בגט ואינה לריכה חלילה ואשמעינן שאם רצה להחזירה מחזירה כשאר לשה (כתובות פב.)**. איסור** מצוה ואיסור קדושה. יצמה שנפלה לפני ינס והיא אסורה עליו משום מלוה או משום קדושה, חולצת. ואינה יולאה גלא כלום, אף על גב דגבי חייבי כריסות קי"ל מגזרה שוה דעליה דיולאה הימנו בלא כלום בלא חלינה. התם הוא כנום בנח חנינה, התם הוח דאסורה ליה איסור חמור דלא תפסי ביה קדושי, אבל איסור מלוה או קדושה דנות קדושון נינהו מרבינן דנות קדושון נינהו מרבינן מיבמתו יבמתו, יש לך אחרת שעולה השערה לחלון ואינה עולה ליבוס, לחלון ואינה עולה ליבוס, ואיזו זו חייבי לאוין (סנהדרין נג.). ולא מתייבמת. דהא אסירא ליה, וכי חימא חיחי עשה מדחה לא מעשה, גזירה ביאה ראשונה שמקיים בה יבמה יבא עליה, אטו ביאה שניה שחין כה מנות עשה (שם). לאתויי צרת (שם). לאתויי צרת אילונית. הרי שהיה נשוי ב' נשים והאחת אילונית, אילונית דוכרניתא דלא ילדה, לשון איל זכר מן הנאן, ומת בלא בנים, שתיהן, ומת בנת בנים, שתיהן אסורות להתייבם ופטורות מן החלילה (לעיד יב.). ר' יהודה מחליף. שונה ומפרש, מצוה אלמנה שהיה איסור לכהן גדול כו' דכתיב. נסוף ספר ויקרא, בסוף ספר ויקרא, כשהשלים כל מצות כהונה, אלה המצות, איסור קדושה שניות מדברי סופרים. כגון אס אמו

א) פנהדרין נג. לקמן כג. א שמגרשה בגע. ואינה לריכה חלילה ואם רלה להחזיר מחזירה ולא ודף כה: ב) ולקמן כה. א חלרינן מלוה רמיא רחמנא עליה ועבדה ומהשתא תיקו עליה באיסור (עליה באיסור באיני בגו, ד) פנהדרין מלוה רמיא הידור בינות בראשונה עליד באיני חלידה מודרים בינות הראשונה בינות הראשונה מודרים בינות הראשונה בינות הר השת הח: לימה. עדיין יבומין הרחשונים עליה ותיבעי חלילה: שדי היסרא. למדרש ולקחה דלא תיבעי חלילה: אהיסרא. היכא בעולמו: לאתויי צרת אידונית. אע"ג דמחני׳ לא קתני לרה

דכולה מילתא היתר כגון במייבם אשת

דאיכא לד איסור כמו באשת אחיו שלא היה בעולמו: אחוחו מאמו שנשחה חחיו מחביו. קודם לידתו של זה וכשנולד זה מצחה נשוחה לאחיו תתייבם לו כשימות זה דהא מצאה בהיתר ייבום: איסור אחותו לית ליה היתר אבל איסור אשת אח אית ליה היתר כשאין לו בנים הילכך כשמת ראשון בלא בנים פקע איסורו לגבי שני ונשאה והשלישי מכח שני בה: בותבר' לה חוללם ולה מתייבמת. לרתה וכ"ש היא: איסור מצוה. מפרש להו ואזיל: אחוחה. של ערוה כשהיא יבמתה כגון שנפלו שתי אחיות משני אחין האחת אסורה משום ערוה כגון שהיא כלתו או חמותו: או חוללם או מסייבמת. אחות הערוה דלא פגע באחות זקוקתו משום דערוה לאו זקוקתו היא: שניות. שניות לעריות שגזרו סופרים עליהם ובגמיי מפרש לה: לשון מלוה וקדושה מפרש בגמרא: אומנה לכ"ג. שמת אחיו ההדיוט ונפלה אלמנתו לפניו: גרושה וחלולה לכהן הדיוע. שעבר אחיו המת ונשא חלונה וגרושה וכשמת לריכה חלילה שהרי תופסים לו בה קידושין דקידושין תופסים בחייבי לאוין אבל יבומי לא שהרי אסורה לו לזה שהוא כהן ואפטורי בולא כלום לא דלא אלים לאו למיפטרה דילפי׳ מאחות אשה בפ״ק (דף ג:): גבו׳ לחיתויי לרת חילונית כרב אסי. בפ"ק (דף יב.) דלא חוללת ולא מתייבמת דערוה קרינן בה באילונית דמיעטה קרא מאשר תלדי והיימא עליה באיסור אשת אח הילכך לרתה לרת ערוה: אלה המלות. בסוף ספר תורת כהנים ומשמע דאכולה ספרא קאי וכל אזהרת כהנים התם כתיבא: קדש עלמך. לעמוד ולהוהר: אף במותר לך. להוסיף עליהם שניות המותר לך על העריות כדי שלא תבא לידי עריות האסורות מן התורה: קפסיק וחני. אלמנה לכ"ג לא שנא נפלה לפניו מן הנשוחין דהיינו תרתי לגריעותא חדא דאלמנה היא ואיכא לאו דאלמנה לא יקחט ועוד דבעולה היא ואיכא איסור עשה לגביה דכתיב אשה בבתוליה יקח® ולא בעולה ולאו הבא מכלל עשה עשה: ולא שנא. נפלה לפניו מן האירוסין ועודה בתולה דליכא אלא לאו דאלמנה: יבא עשה. דיבמה יבא עליה 0: ועלתה השערה מצי למכתב דהא כתיב ברישא דקרא

חת: ושדי חיסורה. למדרש ויבמה עדיין יבומין עליה: אאיסורא. היכא ויבמה עדיין יבומין הראשונים עליה ותיבעי חליצה שאני התם ראמר קרא יולקחה לו לאשה כיון שלקחה נעשית כאשתו לכל דבר אי הכי הכא נמי הא כתב רחמנא וויבמה ומה ראית מסתברא שדי היתירא אהיתירא ושדי איסורא אאיסורא ולר' שמעון דאמר הואיל ובא ומצאה בהיתר ולא עמדה עליו שעה אחת באיסור אלא מעתה אחותו מאמו שנשאה אחיו מאביו ואחר כך נולד אח ומת תתייבם הואיל ובא ומצאה בהיתר איסור אחותו להיכן אזל הכא נמי איסור אחיו שלא היה בעולם להיכן אזל האי איסורא דלית ליה היתירא האי איסורא דאית ליה היתירא: מתני' כלל אמרו ביבמה כל 🕫 שהיא איסור ערוה לא חולצת ולא מתייבמת מיאיסור מצוה ואיסור קדושה ∘חולצת ולא מתייבמת ייבאחותה שהיא יבמתה חולצת או מתייבמת יאיסור מצוה שניות מדברי סופרים איסור קדושה אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיום ממזרת ונתינה לישראל ובת ישראל לנתין וממזר: גב" כלל לאתויי מאי אמר רפרם בר פפא לאתויי צרת אילונית יוכדרב אםי ואיכא דאמרי כל שאיסורה איסור ערוה הוא דאסירא צרתה הא לא איסורה איסור ערוה צרתה לא אסירא למעומי מאי אמר רפרם למעוטי צרת אילונית ודלא כרב אסי: אחותה שהיא יבמתה: אחותה דמאן אילימא דאיםור מצוה כיון דמדאורייתא רמיא קמיה פגע באחות זקוקתו אלא אחותה דאיסור ערוה: איסור מצוה שניות: יאמאי קרי ליה איסור מצוה אמר אביי יימצוה לשמוע דברי חכמים: איסור קדושה אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיום: ואמאי קרי להו איסור קדושה דכתיב 2קדושים יהיו לאלהיהם תניא רבי יהודה מחליף יאיםור מצוה אלמנה לכהן גרול גרושה וחלוצה לכהן הדיום ואמאי קרי ליה איסור מצוה דכתי' פאלה המצות איסור קדושה שניות מדברי סופרים ואמאי קרי ליה איסור קדוש' אמר אביי כל המקיים דברי חכמים נקרא קדוש א"ל רבא וכל שאינו מקיים דברי חכמים קדוש הוא דלא מיקרי רשע גמי לא מיקרי אלא אמר רבא קדש עצמך במותר לך: אלמנה לכהן גדול: "קפסיק ותני לא שנא מן הנשואין ולא שנא מן האירוסין " בשלמא

שמגרשה בגם ומחזירה התם נמי לימא

וי"ל דלה קאמר בשלמה אלה ממאי דחין מתייבמת: יבא עשה וידחה לא תעשה. הקשה ריב"א בפ"ב דסנהדרין (דף יט. ושם) דכיון דחין חשה מתעברת מביחה ראשונה כדאמר בסוף פ' ד' אחין (לקמן ד' לד. ושם) היאך תתיבם דבביא' ראשונה ליכא הקמת שם וביאה שניה

האי איסורא דאית ליה התירא. דפקע איסור אשת את דיכול הא מיי פ"ז מהלכות

איסור אשת אח פקע נמי לגבי אחיו הנולד וה"ל אשת אחיו שהיה מב מיי שם פייו הלכה

מ"מ הוי בכלל דכל שאיסורה איסור

ערוה דמשמע שאיסורה בא מחמת

ערוה דהיינו הצרה ולא הוצרך להזכיר

הצרה בהדיא משום דאפירקין דלעיל

קאי והא דלא קאמר לאיתויי נרת

סוטה ולרת מחזיר גרושה משום

דאילונית דמיא טפי לעריות שמותרות

למת ואסורות לייבם:

בשלמא מן הנשואין כו'. מימה

דמן הנשואין נמי מיקשי ליה דאמאי חולצת כיון דאין

עולה לייבום דלא אתי עשה ודחי לא

תעשה ועשה ותיהוי כי חייבי כריתות

להחזירה לאחר שגרשה וכי היכי דפקע ליה לגבי דידיה

אסירא ליה כדאמר לקמן גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה ואר"י דלא קשה מידי דלא בעינן (ט שתהא ראויה להקמת שם אלא שהיבמה והיבם יהו ראוין להקמת שם ולא ממעטינן אלא אילונית וסרים שאינן ראוין לילד לעולם אבל ביאה שאין יכולה להתעבר בה לא ממעטי כיון שהאשה או היבם ראוין לבסוף להוליד דאל"כ תיקשה א) ואע"ג דלקמן אלטריך קרא לקטן למימר שחגדלנו שמא מיניה ילפינן בעלמא היאך קטנה מתייבמת לרבנן וגם לרבי מאיר היתה מתייבמת אי לאו חששה דשמה תמנה הילונית ובפרק ב"ש (לקמן דף קיה:) תנן קטן הבה על

הגדולה תגדלנו ובפ׳ הבא על יבמתו (לקמן נה:) נמי מרבינן דנקנית בביאה שלח כדרכה והערחה חע"פ שחין מתעברת בה א):

אי הכי חייבי לאוין נמי. פי׳ כיון דאין עולים לייבום לא יעלו לחליצה ותימה לר"י היכי מצי למימר דלא יעלו לחליצה הא מיבמתו דשמעינן

אע"ג דבעלמא לא דחי מע"ג הבענמח נח דחי משום דהוי לאו שאינו שוה בכל (כדלעיל דף ה.). וי"ל דפריך הכי אפי" אי אמרינן דאין חלוק בין לאו השוה בכל ללאו שאינו שוה בכל (מ"מ) ולא תקשי לך מידי מן הנשואין מ"מ תקשי לך מן האירוסין דיבא עשה וידחה ל״ת: ומשני רבי מנלן חייבי לאוין גרידי דלא מייבמה נוקי יבמתו בלאו ועשה וחייבי לאוין גרידי עדיין לא שמעינן וי״ל מן הנשואין עשה ולא תעשה יואין עשה דוחה לא תעשה ועשה אלא מן . מתבר האירוסין לא תעשה גרידא הוא יבא עשה וידחה לא תעשה אמר רב גידל אמר רב אמר קרא יועלתה יבמתו השערה שאין ת"ל יבמתו מה תלמוד לומר יבמתו יש לך יבמה 🕫 אחת שעולה לחליצה ואינה עולה לייבום ואיזו זו חייבי לאוין ואימא חייבי כריתות אמר קרא יאם לא יחפוץ האיש לקחת הא חפץ מייִבם סיּכל העולה ליִיבום עולה לחליצה וכל שאין עולה לייבום אינו עולה לחליצה א"ה חייבי לאוין נמי הא רבי רחמנא יכמתו ומה ראית

לחדש ולחסור ליבם וחי לחייבי לחוין ועשה לח הצטריך דחין עשה דוחה ל"ת ועשה א) וח"כ אתא לאסור חייבי לאוין גרידי מיבום. וא"ת ונימא דחייבי בריכי ותפטר ונוקי יבמתו דמשמע דחלינה ומיהו למשנע למנינה [נמים: לריך] בחייבי לאוין גרידי די"ל דסברא הוא לאוקמי במתו בכל הנך דתפסי בהו

דמממ

א) קל"ע דלפי מש"כ בתחלה מ) קל של זכל לום כ פוווסט שפיר אילטריך דאף דהוי לאו ועשה שאינו שוה בכל ואפ״ה לא דמי.

מסתברא לקחת את יבמתו מה ת"ל יבמתו: יש לך יבמה כו'. דאם כתב ולא יחפוץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה השערה הוה משמע דההיא דקרינא ביה לקחת הוא דקא מלרכה רחמנא ועלתה השערה לחלוץ אבל חייבי לאוין דלא קרינן בהו לקחת לא קרינן בה ועלתה להכי הדר כתב יבמתו למימר דיש לך יבמה אחרת שעולה השערה לחלוץ ואע"ג דלא כתיב בה לקחת שאין עולה לייבוס: אימא חייבי כריחות. נתי לילף מהכא דליבעי חלילה ואמאי פטרינן לגמרי: • הפסי בה קידושין. הילכך קרינן ביה לקחת בדיעבד אבל חייבי כריחות לא תפסי בהו קידושין ואפי׳ עבר האי יבם ונסבה לאו קיחה היא:

ואם אביו, ואמאי קרי ליה איסור קדושה, שא"ל חכמים אום של אות התחיק לה של מות במותר לך להתרחק אף מזו המותר, כדי שלא מיכשל באיסורא (שנהדרין נג). בשלמא מן הנשראין עשה ולא תעשה. אלמנה לא יקם, במולה יקם ולא בעולה (קסקון שא. ובעריז פנהדרין הידרין קדואס, שאיל ממים קדש עלתך במותר לך להתרסם להיבה. לויקת יבוס, עולה לחליצה. לויקת חלילה (קעיר ג.). וכל שאינה עולה. לבית דין, ליבום. שאינה וקוקה להמיכה (קסקון מד). אינה עולה. השערה לפני החוף שלילה (קסקון מא).